

Абортът според исляма

Мария Кирова, специалност Философия

Всички основни световни религии (ислям, християнство, юдаизъм, индуизъм и др.) са единодушни в неприемането на аборта. Изкуственото прекъсване на бременността, особено когато не е свързано със здравословни проблеми на майката, се определя от повечето религиозни системи като разновидност на предумишлено убийство.

Отношението на Исляма към аборта е ясно заявено в Корана. Абортът след 40-45 ден е престъпление не само пред Аллах, но и пред държавния закон. Ислямските религиозни мислители допускат изключение в случай, че е застрашен животът на майката. Ислямското гледище добавя и условието, зародишът да не е оформено човешко същество и да не му е вдъхната душа. Във всеки друг случай, Ислямът забранява аборта. Ислямските учени по право определят аборта като „изхвърляне на ембриона”, абортът, направен след вдъхване на живот на ембриона, е определян от тях като „Харам“ (грях, забрана). Той се възприема като престъпление срещу човешко същество, чийто живот е неприкосновен, което изисква заплащането на Дия – 1/10 за това, което се плаща за убийството на един роден човек. Един човешки ембрион, за който се заплаща Дия, трябва да има поне един човешки белег – пръст, око, крак. Съществува разминаване на мненията по въпроса за прекъсване на бременността преди вдъхването на живот на ембриона. Най – разпространеното виждане по този въпрос е следното: абортът е Харам, ако се предприеме след 42 ден от бременността.

Юсим предава от Ибн Масуд : „ чух пророка да казва: След нощта като минат 42 дни от оплождането на яйцеклетката, Аллах му праща един ангел, който го оформя и му дава слух, зрение, кожа и скелет. След това той пита: О, Господарю, момче ли е или момиче.” Аллах го е забранил в Корана, затова е Харам да се предприема аборт след 42 ден, както от майката, така и от бащата, така и от лекарят.

Четири правни школи в Суницкия ислям дават известни права на приелия душа зародиш : 1) правото да бъде роден и да живее, 2) правото на наследство, и 3) правото на погребение. Когато умре бременна жена, шайтската традиция повелява нероденото дете да се извади от корема на майката и да се спаси живота му. Ако бременната е осъдена на смърт, изпълнението на присъдата се отлага до раждането на детето. Пометнати и мъртво родени деца получават име, повиват се в бял плащ и се погребват, за да достигне душата им до Аллах.

В действителност, Коранът няма ясно становище дали абортът е форма на убийство на човек. Сура предупреждава вярващите : „Не убивайте децата си от страх, ние ще осигурим препитание за тях, както и за вас. Тяхното убийство е истински грях.”

Изключение при извършването на аборт след 42 ден се прави, само ако живота на майката е застрашен, базирано на Сура [2.233] от Коран : „майката не бива да страда заради детето.” Абортът се позволява по всяко време, когато лекари стигнат до заключението, че животът на майката е в смъртна опасност заради износването на ембриона. В този случай абортът е разрешен. В този случай на аборта се гледа като на медицинска мяра.

От законодателна гледна точка днес в ислямските страни се прави много, за да се разреши законното достигане на жените, желаещи да направят аборт, до специализирана лекарска помощ. Усилия в реформата, включващи прогресивни интерпретации на Исляма, са дали резултат в закона, позволявайки ранен аборт в 2 страни; 6 други извоюват аборта по здравословни причини и още 3 го използват в случай на изнасилване и зародишна малоформация. Въпреки това има социални и медицински фактори, които затрудняват достъпа до безопасен аборт в други страни освен Тунис и Турция.

Библиография:

1. „Коран”
2. „Оксфордски речник на Исляма” изд. Рива 2005г
3. Шейх Юсуф Ал – Карадави „ Закони и забрани в Исляма”
4. Шейх Абдул Кадим Заллум „Ислямската присъда за...” изд. Рива 2003
5. Abortion and islam: Policies and Practice in the Middle East and North Africa – Leila Hessini,
Independent
Reproductive Health Matters, Vol. 15, No.29, pp. 75 – 84 , May 2007